

Uprising (Muse)

<https://www.youtube.com/watch?v=lbrWcvXceGU>

The paranoia is in bloom, the P-R
Transmissions will resume
They'll try to push drugs
That keep us all dumbed down and hope that
We will never see the truth around
(So come on)
Another promise, another scene,
Another package lie to keep us trapped in greed
With all the green belts wrapped around our minds
And endless red tape to keep the truth confined
(So come on)
They will not force us
They will stop degrading us
They will not control us
We will be victorious
(So come on)
Interchanging mind control
Come let the revolution take its toll if you could
Flick a switch and open your third eye, you'd see that
We should never be afraid to die
(So come on)
Rise up and take the power back, it's time that
The fat cats had a heart attack, you know that
Their time 's coming to an end
We have to unify and watch our flag ascend
(So come on)
They will not force us
They will stop degrading us
They will not control us
We will be victorious
(So come on)

Hey you (Pink Floyd)

<https://www.youtube.com/watch?v=5WDK7p1FjhA>

Hey you, out there in the cold
Getting lonely, getting old
Can you feel me?
Hey you, standing in the aisles
With itchy feet and fading smiles

Can you feel me?
Hey you, don't help them to bury the light
Don't give in without a fight
Hey you out there on your own
Sitting naked by the phone
Would you touch me?
Hey you with you ear against the wall
Waiting for someone to call out
Would you touch me?
Hey you, would you help me to carry the stone?
Open your heart, I'm coming home
But it was only fantasy
The wall was too high
As you can see
No matter how he tried
He could not break free
And the worms ate
into his brain
Hey you, out there on the road
Always doing what you're told
Can you help me?
Hey you, out there beyond the wall
Breaking bottles in the hall
Can you help me?
Hey you, don't tell me there's no hope at all
Together we stand, divided we fall

Salt (Madrugada)

<https://www.youtube.com/watch?v=BttESNIcVPs>

No life, no life without a fall
Now the wind has swept us all
Down to this mission wall
And the love, the love we pray to keep
Has buried us so deep
And me singing this same sad song
How I fell into her arms
Her warm and loving arms
She said: You can never be free
You can never be like me
Now I'm a mad dog and I'll be
Now you honey on my tree
Whether sweet tomorrow
In the mellow wallow
Oh there's still time to borrow

And in the mellow wallow, yeah
We will never have it all
Tonight I'm screaming at the wall
Peel the paint of my window rail
Touch, material has no choice
Peel the paint off with my voice
Curse this city's deplex song
Now I'm sleeping on the floor
Honey I'm soaking wet and
Oh they're coming out, they're coming out, they're coming for me
As long as we are free
We'll be doomed to live and die
Under the great suburban sky
And I'll always holler
In the mellow wallow
Oh there's still time to borrow
And in the mellow wallow
Jesus
Heaven, heaven head of hell
You are treating me quite well
Washed me up upon a shore
Now I'm scratching down your door
All the words become my hands
Cold and broken on the floor
Peeling gooseflesh off your back
Pulling back your long black hair
Now this beauty is my queen
Skinny arms so very slow
A perfume neck and a blanket so small
Oh, what beauty, oh what bridge
I will sleep tomorrow
And in the mellow wallow
Oh, there's still time to borrow
And in the mellow wallow
Oh, and I fall to be controlled
Lost and swept away
I will always wait it out
Won't you listen now
Let me sleep tomorrow inn
We'll never have it all
Now the wind has swept us all
Down to this mission wall
And see, the rhythm is your hand
Speed the rhythm, speed the band
This is the bright amphetamine sky

The waiter #5 (The Black Heart Procession)

<https://www.youtube.com/watch?v=6nOpW5mFIRg>

I have waited all these years here in the snow
I have waited for a spring that never came
I feel the wind blow cold in my bones
I feel the wind blow cold in my bones
I was burried here out in the snow
Remember I tried to remember
Remember I tried to remember
I have waited for a spring that never came
I have waited all these years beneath the snow
now I finally know it was you who burried me
I have waited for a spring that never came
you won't be coming back this is my home
this is my grave

«Αν θέλεις να λέγεις άνθρωπος» (Τάσος Λειβαδίτης)

Αν θέλεις να λέγεις άνθρωπος
δεν θα πάψεις ούτε στιγμή ν' αγωνίζεσαι για την ειρήνη και για το δίκιο.
Θα βγεις στους δρόμους, θα φωνάζεις, τα χείλια σου θα
ματώσουν απ' τις φωνές
το πρόσωπό σου θα ματώσει από τις σφαίρες – μα ούτε βήμα πίσω.
Κάθε κραυγή σου μια πετριά στα τζάμια των πολεμοκάπηλων
Κάθε χειρονομία σου σα να γκρεμίζει την αδικία.
Και πρόσεξε: μη ξεχαστείς ούτε στιγμή.
Έτσι λίγο να θυμηθείς τα παιδικά σου χρόνια
αφίνεις χιλιάδες παιδιά να κομματιάζονται την ώρα που παίζουν ανύποπτα στις
πολιτείες
μια στιγμή αν κοιτάξεις το ηλιοβασίλεμα
αύριο οι άνθρωποι θα χάνονται στη νύχτα του πολέμου
έτσι και σταματήσεις μια στιγμή να ονειρευτείς
εκατομμύρια ανθρώπινα όνειρα θα γίνουν στάχτη κάτω απ' τις οβίδες.
Δεν έχεις καιρό
δεν έχεις καιρό για τον εαυτό σου
αν θέλεις να λέγεις άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεις άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί ν' αφίσεις τη μάνα σου, την αγαπημένη
ή το παιδί σου.
Δε θα διστάσεις.
Θ' απαρνηθείς τη λάμπα σου και το ψωμί σου
θ' απαρνηθείς τη βραδινή ξεκούραση στο σπιτικό κατώφλι
για τον τραχύ δρόμο που πάει στο αύριο.

Μπροστά σε τίποτα δε θα δειλιάσεις κι ούτε θα φοβηθείς.
Το ξέρω, είναι όμορφο ν' ακούς μια φυσαρμόνικα το βράδι,
να κοιτάς έν' άστρο, να ονειρεύεσαι
είναι όμορφο σκυμένος πάνω απ' το κόκκινο στόμα της αγάπης σου
να την ακούς να σου λέει τα όνειρά της για το μέλλον.
Μα εσύ πρέπει να τ' αποχαιρετήσεις όλ' αυτά και να ξεκινήσεις
γιατί εσύ είσαι υπεύθυνος για όλες τις φυσαρμόνικες του κόσμου,
για όλα τ' άστρα, για όλες τις λάμπες και για όλα τα όνειρα
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί να σε κλείσουν φυλακή για είκοσι ή και περισσότερα χρόνια
μα εσύ και μες στη φυλακή θα θυμάσαι πάντοτε την άνοιξη,
τη μάνα σου και τον κόσμο.
Εσύ και μες απ' το τετραγωνικό μέτρο του κελλιού σου
θα συνεχίσεις τον δρόμο σου πάνω στη γη.
Κι' όταν μες στην απέραντη σιωπή, τη νύχτα
θα χτυπάς τον τοίχο του κελλιού σου με το δάχτυλο
απ' τ' άλλο μέρος του τοίχου θα σου απαντάει η Ισπανία.
Εσύ, κι ας βλέπεις να περνάν τα χρόνια σου και ν' ασπρίζουν τα μαλλιά σου
δε θα γερνάς.
Εσύ και μες στη φυλακή κάθε πρωί θα ξημερώνεσαι πιο νέος
Αφού όλο και νέοι αγώνες θ' αρχίζουνε στον κόσμο
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
θα πρέπει να μπορείς να πεθάνεις ένα οποιοδήποτε πρωινό.
Αποβραδís στην απομόνωση θα γράφεις ένα μεγάλο τρυφερό γράμμα στη μάνα σου
θα γράφεις στον τοίχο την ημερομηνία, τ' αρχικά του ονόματός σου και μια λέξη:
Ειρήνη
σα να 'γραφες όλη την ιστορία της ζωής σου.
Να μπορείς να πεθάνεις ένα οποιοδήποτε πρωινό
να μπορείς να σταθείς μπροστά στα έξη ντουφέκια
σα να στεκόσουνα μπροστά σ' ολάκαιρο το μέλλον.
Να μπορείς, απάνω απ' την ομοβροντία που σε σκοτώνει
εσύ ν' ακούς τα εκατομμύρια των απλών ανθρώπων που τραγουδώντας πολεμάνε για
την ειρήνη.
Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

[πηγή: Τάσος Λειβαδίτης, *Ποίηση*, Κέδρος, Αθήναι ²1979, σ. 121-124]